

مقایسه منیزیم سرم در کودکان دیابتی و سالم

*دکتر رضا درخشان(MD)

حیدر بخشی(MS)^۱

نویسنده مسئول: رفسنجان، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، بیمارستان حضرت علی بن ابیطالب(ع)، کلینیک دیابت پست الکترونیک: rderakhshan98@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۵/۸/۸ تاریخ پذیرش: ۸/۸/۸

چکیده

مقدمه: دیابت شایع ترین اختلال اندوکرین در کودکان و شایع ترین نوع آن، دیابت وابسته به انسولین است. این بیماری منجر به تغییر غلظت یونهای بدن از جمله کاهش یون منیزیم می‌شود.

هدف: تعیین میزان منیزیم سرم در کودکان مبتلا به دیابت نوع اول و مقایسه آن با کودکان غیر دیابتی و بررسی ارتباط میزان منیزیم سرم با کنترل قند خون (HbA1C)، BMI، ساقه خانوادگی و مدت ابتلای به دیابت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی، نمونه خون ۵۰ کودک سالم (بدون دیابت، بدون سوء تغذیه و بدون اسهال) مقایسه شد.

نتایج: اکثر افراد (۶۸٪ گروه دیابتی و ۷۸٪ گروه سالم) در هر دو گروه بیمار و کنترل، میزان منیزیم سرمی بالاتر از 2 mg/dl داشتند و در هیچ یک از این افراد، میزان منیزیم سرم کمتر از $1/3\text{ mg/dl}$ نبود. با وجود این میزان منیزیم سرم کودکان دیابتی نسبت به گروه سالم پایین تر بود. همچنین، بین افراد بیمار، کودکان با کنترل قند مناسب، سطح سرمی منیزیم بالاتری نسبت به گروه کنترل قند ضعیف داشتند. بین مدت ابتلای به دیابت و سطح منیزیم سرم ارتباط آماری معنی‌داری بدست یافتند.

نتیجه گیری: با وجود این که سطح منیزیم سرم در هر دو گروه بیمار و شاهد، در محدوده طبیعی قرار داشت؛ میزان منیزیم سرم گروه دیابتی پایین تر از گروه شاهد بود. بنابراین، سطح سرمی منیزیم (lower limit normal) در کودکان دیابتی کاهش دارد. چون منیزیم یون مهم داخل سلولی است، باید مطالعات تکمیلی به صورت اندازه‌گیری منیزیم داخل سلولی انجام شود.

کلید واژه‌ها: دیابت / کودکان / منیزیم

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره هجدهم شماره ۷۱، صفحات: ۹۰-۹۴

مقدمه

داخل سلولی است که به عنوان کوفاکتور در بسیاری از سیستم‌های آنزیمی نقش دارد و در متابولیسم قندها، پروتئین‌ها و چربی‌ها دخیل است^(۳).

نقش کمبود منیزیم و اختلال متابولیسم آن در بسیاری از بیماری‌ها مثل بیماری احتقانی قلب، ایسکمی، مرگ ناگهانی و آریتمی‌های قلبی، آترواسکلروز و عوارض بطنی در دیابت شناخته شده است^(۴ و ۵).

متخصصان بر این عقیده‌اند که در رژیم غذایی حاوی مقدار کم منیزیم، افزایش سطح انسولین ناشتا با کاهش غلظت منیزیم داخل سلولی مرتبط است^(۶ و ۷). همچنین، افزایش سطح انسولین موجب افزایش خطر پیدایش ضایعات قلبی-عروقی، فشار خون و دیابت می‌شد^(۸).

دیابت شیرین شامل گروهی از اختلال‌های متابولیک شایع است که وجه مشترک آنها فنوتیپ هیپرگلیسمی است. بر حسب اتیولوژی دیابت، عوامل دخیل در بروز هیپرگلیسمی عبارتند از: کاهش ترشح انسولین، کاهش مصرف گلوکز و افزایش تولید گلوکز. دو گروه عملده دیابت نوع ۱ و ۲ نامگذاری شده‌اند^(۱).

دیابت نوع ۱ شایع ترین اختلال اندوکرین کودکان است که تقریباً از هر ۳۰۰ تا ۵۰۰ نفر، ۱ کودک زیر ۱۸ ساله را مبتلا می‌کند^(۲).

دیابت باعث تغییر غلظت یونهای بدن می‌شود که در این زمینه کاهش غلظت یون منیزیم نیز گزارش شده است. منیزیم چهارمین کاتیون اصلی بدن انسان و دومین یون مهم